

de si stăveresce principiul de majoritate, totu-si multu mai favorabil dispune in privint'a minoritatilor, de cătu proiectul comisiunii centrale.

S'a disu că proiectul nostru vătama intregitatea si unitatea de statu a tierii; era cindu intrebâmu că — cum asiè, prin ce? ni se spune că prin pretinderea de arondare a comitatelor, respectiv a cercurilor dupa naționalități. Să-mi iertati, dloru, concedu că daca s'ar' pretinde ca pentru fia-cărui naționalitate să se taie unu teritoriu intregu deosebitu, si acestui teritoriu să se dea administratiune, ba inca si legelatiune propria, motivul DV. ar' fi intemeiatu si indreptatstu; inse imputatiunea că prin astfelu de cercuri nou arondate si comitate administrative s'ar' atacă intregitatea si unitatea tierii, este o insinuatiune gola. Daca prin impartirea tierii in comitate si cercuri administrative s'ar' nemici intregitatea tierii, atunci, dloru, integritatea la noi n'a cinsti nici o data, (strigări: recede!) că-ci tier'a noastră de cindu e, a fostu imparțita in vr'o cinci dieci de comitate si — Ddieu mai scie, căte cercuri administrative; era noi pentru noile comitate si districte nu pretindem cu nemica mai mare autonomia administrative, de cătu este aceea, de care se bucură asta di comitatele; era daca credeti că diferitele limbi, intrebuintarea acelor ar' fi ceea ce ar' sparge intregitatea si unitatea de statu a tierii, atunci trebuie să vi observezu, că in estu inticlesu tierii si asta-di ar' fi sparta, că-ci diferenția de limbi esiste in fapta in tiera, si in unele municipalități se solosescu chiaru si in sfăr'a oficiale alte limbi de cătu cea magiara. — Dar' ve rogu, dloru, să-mi spuieti, se potore cu dreptu cuventu privi de violata intregitatea patriei — pentru că buna-ora in districtele Naseudului si Fagarasiului limb'a oficiale pentru administratiunea intrega este cea romana? Bucuroșu primescu capacitară si argumente, cari au inticlesu, inse vi marturisescu că argumentul citat n'are inticlesu; — dar' mai adaugă că arondarea pretinsa de noi si atacata atâtă de multă de cealalta parte, nu este unu principiu fundamental in proiectul nostru, ci este numai o regula primită ca medilocu la aplicarea mai usiora a principiului egalității de dreptu in privint'a limbelor. Deci daca aceasta regula nu Vi place, daca ea vi face scrupuli, postimi, stergeti-o, precum Vi-a declarat acăstă mai multi d'entre conatiunii mei; dar' apoi afili altă, altu principiu mai bunu.

Am audîtu, totu-din motivul arondărilor propuse de noi, amintindu-se ce-va amagiri d'in afara, ce-va despotu. Asiè credu că este peccatum a vorbi de asemenea; că-ci eu nu credu să fie cine-va in acăsta casa, său măcaru in tota patri'a noastră, carele intr'adeveru s'ar' teme de atari amagiri, de atare despotu, pentru cuventul arondărilor mentiunate.

Si aceea s'a imputatu proiectului nostru de legă, că cere ca naționalitățile să fie respectate la impartirea functiunilor si demnităților mai nalte. Să-mi iertati a vi observă si aci, că naționalitățile au invetiatu a precepe importanța functiunilor si demnităților mai nalte chiar' de la dvostre, de la magiari. Este cunoscutu, dloru, că de seculi a fostu unu gravamine principale alu tierii, pentru aplicarea de straini in functiunile mai nalte. Nu afirmu de-a dreptulu că amplioata magiara fatia cu poporul nemagiara, este strainu; totusi in cătu acel'a, carele este chiamat a stă cu poporul in atingere oficiale si a-lu conduce si a-lu aperă, nu precepe limb'a poporului si nu cunosc datele si plecările si prejudecările poporului, elu cade iu categori'a de strainu, si pretensiunea nostra si-are insemnata si indreptatirea ei invederata, precum dvostra prè bine sciti acăstă. Dar' si altminter-

lea ce este mai naturalu, de cătu ca naționalitățile patriei egala in dreptate, să fie reprezentate si respesitate in tote sferele vietiei publice, de diosu pana susu la regim. Cu toate acestea, vi marturisescu, că eu din partea-mi nici la aceasta pretensiune nu tienu cu atâtă rigore, in cătu să consideru de o trebuința absoluta, buna-ora ca principiile cardinale mai susu discuse, si la desbaterea speciale potemu luă acestu punct la critica fără crutiare.

(Va urmă.)

Romani'a.

Discursul d. M. Cogălniceanu.

(tinența la 11 l. c. in camere României.)

Iegretezu că la cuvintele elocințe si instructive in multe ale onor. d. Bratianu n'a fostu presintă si dnu presedinte alu consiliului de ministri si ministrul de externe, că-ci dsa, dreptul dsale eră de a responde. Inse eră la Senatul unde si acolo se discută adresa la tronu. Pusu in poziune de a vorbi eu ve rogu domnilor, a primi vorbele mele mai multu ca expresiunea chipului meu de privire, de cătu acelu alu guvernului, neavendu potintia de a me consulta cu colegii mei.

Dloru, deca vre o data am regretat că sunt pe aceste bance ministeriale, era nu pe acele ale dloru deputati este asta-di, deca asiu fi fostu acolo intre domni'a vostra, asiu fi applaudat pe d. Bratianu si in multe potre asiu fi asociat slabul meu glas la langa alu dsale. Poziunea mea in se de ministrul me simlesce la o rezerva, de care credu că d-vosra veti bine voi amu tienă sema. Asiă dar' nu me potu intinde a supr'a cestiunilor esteriore de cătu in unu chipu forte securt, totu-si acăstă nu me va opri de a fi precis si categoric in declarările mele. Asiă dar', domnilor, ve declaru susu si tare, că este de interesul celu mai mare alu României de a fi si a remană in strinsa legatura cu inalt'a Porta; de a trăi in ce'a mai mare intimitate si in cea mai intima concordia cu guvernului Maiestății Sale Sultanului, pentru ca asiă inalt'a Porta să fie advoatul nostru in facia acușărilor ce ni se arunca prin cartea rosie a Austriei.

In privint'a Bulgarilor, ca crestini nu potemu face altu-fel de cătu să compatimiu ori unde vedem dorere: dar' ca Statu, căruia neutralitatea ne e impusa ca antăia legă, ca antăia condițiune a garantiei autonomiei nostre, ve facem cunoscute, si ne indetorim că vomu veghiă, si vomu priveghie, ca nu pamentul nostru să fie alesu ca locul de intrunire si de formare de bände menite de a atacă posesiunile otomane, său de a amenință integritatea imperiului. Aceste dñe odata, sunt detorii ca ministrul de interne, de a recunoște, că pe tota linia Dunarii am mostenit de la ministerul trecutu o politia de priveghiere neintreruptă și si nopte, si menita de a opri ori-ce rivalire asupra teritoriului turcescu. Inse domnilor, si inalt'a Porta se cuvine să ne tienă sema de poziunea in care ne aflăm; suntemu intr'unu statu Constitutional cu intregă libertate de intruniri, cu intregă libertate de vorba, cu intregă libertate de tipar (applause), nu potre daru administratiunea romana să impuna bulgarilor

aflati in tier'a nostra tacerea mormentului, nu poate să inadusia strigatul animei, respondirea cuventului si stringerea manei cu mana (applause unanime indelungu repetite).

Asiă dara, pentru că sunt diuare in tiera cari ar' vorbi in favorea Bulgarilor, nu trebuie, si nu este dreptu a să dice, că acăstă se face cu complicitatea guvernului. Pentru că in România ar' există comitate bulgaresci inca prin acăstă nu se poate sprijini că ele ar' fi patronate si impins la actiune de guvernamentul romanu. Dloru, dupa cum a spus d. Bratianu, chiaru in Constantinopole sunt comitate bulgare, chiaru acolo guvernul otomanu nu le poate opri; si in Turcia si in Austria, si la noi sunt comitate bulgaresci cari se occupă de scole, de biserice, de sciintie, si literatură. A! deca aceste comitate ar' face politica, si politica activă, atunci lucrul săr' schimbă, candu accele comitate săr' inarmă, ar' esă in ultimă si candu ele săr' incercă a trece granită si guvernul săr' luă măsuri energice pentru a le opri si pedepsi, atunci-a noi singuri o declarămu guvernul ar' fi respunditoriu, ar' fi vinovat. Sciti, domnilor, si scie si Inalt'a Porta că România este locuită de poporatiuni de diferite naționalități. Una din cele mai numeroase populatiuni sunt bulgari; asiă avem unu județ intregu, Bolgradu in care jumetate poporatiunea e Bulgară, care are o autonomie relativă; avem orasie cu o poporatiune bulgara forte numerosa: București, Ploiești, Husi, Galati, Aleșd, Zimnicea etc. Ei bine, acestor poporatiuni nu le potem interdica intrebuintarea drepturilor cari prin Constitutiune sunt garantate fia căruia locitoru fără deosebire. Dara avem unu dreptul si detori'a de a le dîce: V'am datu ospitalitatea in timpuri grele pentru voi; nu rêu intrebuintati acăstă ospitalitate. Nu ne compromitem autonomină si neutralitatea nostra; că-ci atunci nu veti mai fi ospetii nostri, veti fi dusmanii nostri (applause).

Vinu acum la o alta cestiune, la acușările ce ne facu din afară, că noi turburămu Ungaria prin propagandă ce facem printre Romanii de peste Carpați. Aceea voiu fi totu atâtă de categoric in esplorările mele! Amu avut onore a ve declară prin programul nostru, că suntemu doctori, că interesul nostru naționalu este să pastrăm plina si intregă neutralitatea, ce ne este garantată si impusa prin tratatul de Parisu; că trebuie să traim in bune relatiuni cu toti vecinii nostrii, si că ce este mai bine si pentru presintele si viitorulu nostru, este de a indrepta activitatea nostra spre imbunatatirile din lăintru, este să cautăm a ne intărī prin finantă regulate, prin buna administratiune, prin o justitia onesta, prin respondirea instructiunii in poporu: intr'unu cuventu, prin desvoltarea morale si materiale a tieri! Inse acăstă fiindu, nu trebuie ca vecinii nostrii Unguri să reclame de la noi, ca in vreme candu ei si formeza o armata de peste 120,000 de soldati, noi Romanii să ne armam ostirea cu ciomege, ostire vo' declară menita nu pentru a cuceri tieri straine, ci chiaru in cuprinderea tratatului de Parisu cu speciala misiune de a aperă tier'a, autonomină si neutralitatea nostra. (applause prelungite).

mai Napoca, care pre tabula peutingeriana apare cu doue turnuri, si-a pastrat numele prin toti seculii pana astă-di, caușa inse si usioru de explicat.

Intre nenumeratele vandalisari, ce trecu preste Daci'a, poporele nomade si barbare ale Asiei si ale Uralilor unde poteau să-si indrepte mai antăiu cursul lor decătu numai spre acele cetăți floritorie, unde poteau mai bine să-si-sature poftă de pradare si rapire? Sarmizegetusa, Apulum, Parolissu si altele fure despoiate pre rendu de tote poporele barbare, fia-care pradandu-le, devastandu-le si dandu-le prada flacarilor, si chiaru de acea aceste cetăți nu mai multu ca in patru seculi au trebuitu să cadi in pulvere si să se asemeneze pamentului. De căte ori nu se duse Alarich la Rom'a, trecu preste ea si era-si se intorse inderetu; si de căte ori nu voru si trecutu poporele barbare preste Sarmizegetusa si era-si se voru si intorsu, cugetandu că n'au pradatu-o destulu? In astă-fel de tempuri populatiunea cetăților invrasbita fu silita a se asieză in orasiele si satelor de o insemnata secundaria, pentru că in aceste eră mai pucinu espusa furiei nordice.

E interesant ince, că Ravenna inca in secolul alu noile a si amintesce inca de Sarmizegetusa, Apulum si Porolissos, ca nisice cetăți ce existau inca in Daci'a. Dara pre cum observaramu mai in susu, d'insulă estragundu numirile acestor cetăți din alti autori, neci de cătu nu a potut să-n scria geografi'a Daciei din secolul alu nouăs-a, fără celu pucinu potre o geografie cu unu secol mai nainte de d'insulă; si asiè e cu greu a crede, că in secolul alu nouăs-a să mai sia esitatu o Sarmizegetusa in Daci'a afara de ruinele ei.

IV.

Atâtă numirile de riuri si de munti, cătu si orasiele locuite in continuu de Romani, sunt de ajunsu, ca să constatăm flagrantul neadeveru alu d. Dr. Rösler, candu ni dice, că

nece unulu din locurile mai insemnate ale Romanilor nu si-au pastrat numele său vechiu, sunt de ajunsu, ca să decidem pentru totu-de-un'a cestiunea ce a causat atâtă ne-calez d. Dr. Rösler, si ca să-i probăm, că România din Banat, Transilvania si România nu au emigrat in Bulgaria ca ciobani, ci au fostu in continuu asediati in Daci'a, ocupându-se cu agricultură si comerciul intre tote valurile inundatiilor barbare. Romanii si-au iubit patri'a mai presusu de tote, de carea nu s'au despartit intre cele mai aspre fatalități. „Fia panea cătu de rea, si mai buna 'n tier'a mea,” a fostu si este massim' lui seculare.

In cartea sa „Anfänge des walachischen Fürstenthums” se occupă criticul germanu in mai multe pagini cu intrebarea, că ce foliu de numiri au orasiele din Ardelu: Cibinu si Miercurea, de unde le au, si de cine sunt fundate? Aceste le face ca unu respunsu la unu Romanu, care i-le aduse că nisice cetăți vechie romane. Ce se atinge de Miercurea, ni spune că nicaio nu se află mentionea despre o cetate romana cu numele Mercurium, dura nice nu se află urme că acolo să fie fostu asediata vre-o colonia romana. Dupa acăstă d'insulă alerga la numirea unguresca si acea o afă in Szerdahely si in urma se mira, că Szereda romanesca se dîce miercuri, si asiè ni areta prin o sofistica minunata, că Miercurea a fostu unu orasius ungurescu. Spre curiositate alatureză aici argumentarea d'insului: — „Si apoi să nu cugete cine-va că numirea unguresca ar' fi o traducere prosta din cuvintul romanescu. Pre pamentul limbei unguresci sunt nespusu de multe sate si cetăți cari se numesc dupa d'flele septamanei, pre candu la Valachi le aflăm numai ici si colă ca o exceptiune de la regula, si totu-de-un'a numai acolo unde si numirea unguresca si-are proprietatea astă” (pag. 33.).

(Va urmă.)

¹⁾ Ibid.

²⁾ Ibid.

³⁾ Ibid.

⁴⁾ Ackner und Müller.

⁵⁾ Kurz, Magazin, 1844. I. 3. 372.

⁶⁾ Archiv d. V. f. Landesk., 1845, I. pag. 32.

Noutăți Straine.

Nu ne armâmu pentru a atacă, dar' vomu avèo armata invoita nouă de Europ'a, o armata pentru a ne aperă! (aplause sgomotose).

Èta dloru, opiniunea mea în ceea ce privesc politică nostra esterioră. Onor. d. Bratianu v'a citat ore-care nume d'intre barbatii de Statu ai Ungariei, cu cari alta data amu fostu in relatiuni, d'in carii multi au gasit in tiera nostra o generație ospitalitate, de la 1848 camu pana la anul 1866. Multi d'in acesti-a amu onore si eu a-i cunosc. Amu facutu dovedile mele că eu nu sunt inimicul Ungurilor. La 1860 in calitate de ministru presedinte alu Moldovei, amu datu ospitalitatea la mii de emigrati Unguri, si pe multi cu tote pretensiunile Austriei i-am salvatu de spendiuratore.

Ei bine, vecinii nostrii Unguri sê nu cera de la mine, ca eu pentru fratii nostrii, de acel'a-si sange, pentru Romanii de peste Carpati sê am mai putiene simpatii de cătu acele ce in 1860 le am avutu pentru Unguri. (Applause entuziaste).

Mai ating o cestiune care se intrebuitieza ca o arma in contra Romaniei: este cestiunea Israelitilor, este acusarea de intolerantia, ce ni se arunca in facia de unele guverne. O dîcu acésta cu parere de reu. In privint'a acestei cestiuni ca Romanu declaru, că regretu escesele comise, ca ministru iau indetorire de a le stâvili. Prin antéi'a mea circulara amu arestatu lini'a de urmare, ce suntu otaritu a pază in administratiunea nostra. Amu luatu sarcin'a inaintea Domnului, inaintea Camerelor, inaintea tierii de a mantienè bun'a ordine, de a aperă pe fia care fără deosebire de conditiune, clase si religiune. Acésta insarcinare voiu implini-o cu credintia si energia. Inse, D-loru, Constitutiunea nostra opresce colonisarea tierii nostre cu straini, chiaru crestini. Ei bine: acésta fiindu, credu că nu ni se va cere de a consimti, ca tiera nostra sê fia impoporata cu colonii evreesci (bravo, aplause prelungite).

D-loru, Regularea cestiunii Israelitilor este de competitia D-vosra; pana atunci guvernulu va face a se respectă legile positive ale tierii; si omenii cari sunt pe aceste bance, dau chediasiurea, prin o intrega vietia, că ci precum nu voru calcă in picioare legile omenesci, asemenea nu voru sacrifică drepturile si interesele natiunale! (vii aplause.) Voiu dîce acumu doue cuvinte in privint'a venirii nostre la potere. Domniloru, noi nu ne am suiu pe bancele acestea prin nici unu ajutoru strainu. Suntemu ministri prin propria si intrég'a initiativa a Inalt'mei Sale Carolu I. Asia daru nu suntemu ministri ai nici unui consulu, ai nici unei poteri! Suntemu ministri constitutiunali ai Domnului Romanilor (aplause prelungite.) Nu ve indoiti dara D-loru, nici de energi'a nostra intru apărarea autonomiei si institutiunilor nostre natiunale, precum ele suntu cuprinse in vechile nostre capitulatii cu Inalt'a Porta, precum ele suntu garantate prin tratatul de la Paris (aplause).

In cele d'in intru ce sê dîcem, Dloru? Este de detori'a si de interesulu tierii nostre ca sê nu intervinu in lupta, acusandu pe unii si aperandu pe altii, prin acésta nu vomu realtă cestiunea la inaltimaea, la utilitatea ce i se cuvine. Spre a me explica mai bine, ve voi aduce aminte de cuvintele pe cari in se siunea trecuta vi le-a adresatu onorabilulu D. Bratianu intr'o siedintia furtunosa; Dsa a dîsu, că si-ar' sacrifică femei'a si copili'i deca ar' potè sê aduca infraferea intre partide. Aceste cuvinte au fostu dîse d'in adenculu animei. — De atunci de candu am auditu acelle cuvinte eu nu numai amu stimatu dar' amu si iubitu pe Domnulu Bratianu. Deca Dsa nu a potutu ajunge la impacare, este potè că n'a fostu in destulu secundatu. Ce nu s'a potutu face, ne vomu munca a-o face. Dîcundu-ve asta-di pace si infratre, noi, domniloru, noi ministri actuali ve repetămu cuvintele domnului Bratianu. — Urmămu unu cuventu mai poternicu. — Ne inteneiâmu pe cuventulu M. Sale Domnului, pe scrisoarea sa autografa, prin care vechiama si ve roga la impacare! Urmati dara domniloru acestui glas patriotic. Dati aci in Camera exemplulu impacarei, că-ci atunci fiindu pace aci, va fi pace si in tiera! — Si credeti-me domniloru că nici o-dată, in nici unu momentu alu istoriei nostre nu a fostu ca acumu mai multa necesitate de impacare, si de infratre! Numai asia Europ'a ne va stimă! Numai asia vomu face fatia pericolilor de totu soiulu: Numai infatisandu lumii spectacolulu unui poporu uniu in ace'a-si ideia, in ace'a-si vointia, in acele-si măloee, strinsu uniti impregiurulu tronului, vomu potè ajunge la destinate cari probedint'a ni le a otaritu: la gurile Dunarii, de aperiatori ai gintei latine: (aplause unanime si repetitive).

TURCI'A. (Ultimatulu turcescu) „Patrie“ publica testulu notei de la 10 diecemvre, in dreptata prin ambasadorulu turcescu de la Aten'a, Photoades, cătra ministrul de externe alu Greciei, Del yannis, precum urmeaza:

„Regimulu Maiestătii Sale imperiali alu Sultanului nu crede a fi de lipsa de a declară, cătu este de sincera si de seriosa dorint'a sa de a tienè relatiuni amicabili si de vecinetea buna cu regimulu Maiestătii Sale grecesci. Tota lumea a vediutu pacient'a despre care inalt'a Porta a datu probe facia cu tienut'a, carea d'in partea regimului grecescu s'a observatu in decursulu a mai trei ani. Istoria insurectiei ultime d'in Cret'a este cunoscuta. Este de prisosu a enumeră acel machinatiunile, cari s'a faurit upe fatia sub ochii regimului grecescu prin comitete, cari si-aveau resedint'a chiaru in capitalea regatului pentru a alimenta si a sustinè rebeliunea pe insul'a de Cret'a.

Istoria statelor civilisate nu ni areta macarunu exemplu alu despretnuirei, cu carea comitetele memorate se portara facia cu dreptulu gintiloru. Ele nu s'a retinutu nece de la amenintări nece de la minciune fatia cu bietii insulari, pentru a-i imbarbatu pana a prinde armele contra suveranului loru legal. Banditii loru mercenari si tramisi la Cret'a au comisut rapirile cele mai detestabili contra locuitorilor, cari eutezau a li resist. Prin amenintări si prin una executiune implacabile de acestoru amenintări, siu prin promisiuni insielatorie, li-a succesi a incurgă pre una parte a acestoru locuitori nefericiti ca sê emigreze in Grecia, unde n'au aflatu decâtua miseria si vediendu securitatea deplina ce domnesce in patri'a loru, acesti emigrati nefericiti au cerutu si eru inca cu voce inalta ca sê se rentorce era-si in patri'a loru. Inzdaru se roga ei pentru ca sê li se ierte a se folosi de voint'a loru libera. Inzdaru se intrepune cu urgintia inalt'a Porta de doi ani la regimulu grecescu pentru a li castiga libertatea. Cea mai mare parte este inca continua espusa la totu genulu de vecsatiuni si de miseria, si numerulu micu, care a potutu sê se rentorce, n'a potutu sê faca acésta decâtua cu pretiulu sangelui siu.

Restituirea linisclu pe insul'a de Cret'a si lupt'a de morte, sustinuta prin pucinii voluntari, cari se mai afla pre virfurile muntilor insulei, au determinat pre conducatorii grecesci ca sê impedece cu orice pretiu returnarea emigratilor la locuintile loru si sê formeze bande noue de trupe voluntarie pentru a amagi opiniunea publica a supr'a linisclrei totali a insulei.

Acésta espunere scurta si fidele a situatiunei ni pare suficiente pentru a convinge pre orice judeicatoriu nepartiale, că nu este nece de cătu vorba de a liberă pre unu poporu subjugatu, ci de a apesa si de a tortură pre una poporatiune intregă in interesulu ambiciunei uuui statu invecinat. Documintele schimbate in decursulu a mai multu de doi ani dovedescu apriatu spiretulu de impacatiune, de care ne amu arestatu a fi inspirati fatia cu regimulu Maiestătii Sale regele George, apretiindu totodata in ea mai mare mesura dificultătilor subversanti. Sacrificile de totu genulu, ce sî-le a impusu inalt'a Porta pentru a nu contradice sentimentelor sale de moderatiune, sunt cunoscute lumii intrege. La toti pasii nostri facuti la guvernulu regescu am capetatu ca responsu nestramutatu siu una simpla respingere, siu marturisirea nepotintiei de a sugrumă o partidă, care voiese sê supuna tote pretensiunilor passiuniei sale. Acésta stare a lucrurilor devine mai rea in momentul presint in Grecia. Evineminte d'in urma in-coronatului edificiulu si au lipsit upe guvernulu imperial de sperant'a, că Grecia se va rentorce in scurtu la cugetele dreptătii si a le respectarii dreptului gintiloru.

In fapta ce sperare am potè avè:

1. in fati'a dechiaratiunei france a unui fostu ministru, facuta de pre tribuna: ca o parte a imprumutului d'iu urm'a sê se intrebuintizeze pentru cumpărarea naiei „Creta“ care in presint se servește pentru transportulu voluntarilor si munitiunilor la Creta, spre batjocur'a toturorul drepturilor internatiuniali; o dechiaratiune care contradice in modu atât de seriosu incredintiarilor cari ni s'a facutu d'in partea guvernului m. s. regelui;

2. in fati'a unei cuventari ministeriali, care anunța chiaru resolutiunea, că in Grecia se staruesc pentru ide'a incorporarei insulei Cret'a;

3. in fati'a neauditei veemintie, cu care se cerca impiedecarea voluntarilor cretensi de a se intorce a casa;

4. in fati'a cerbiciei, ce guvernulu grecescu documenta nevoindu a delatură aceste violintie;

5. in fati'a formarei de cete noue, cari se formează nu numai fără neci o resistintia d'in partea ofi-ciilor, ci chiaru cu ajutoriulu acestor'a;

6. in fati'a nesucesului repetitelor nostre remonstratiuni;

7. in fati'a direptiunei ambitiose a partitelor d'in Grecia;

8. in fati'a impregiurarei, că jurisdictiunile elenice lasa nepedepsi pre ureditorii atacurilor indreptate contra oficirilor, ostasilor si supusilor otomani, cari fura ucisi seu maltrati pre teritoriul regatului;

guvernulu imperiale si-ar' pierde d'in vedere detorintele cele mai sante, daca s'ar' mai lasă in ilusiunile cari l'a costat atât-a sacrificie.

De cum va asiè dara guvernulu maiestătii sale alu regelui, in restempu de 5 dîle computate de astazi, nu va luă a supr'a-si indetorirea formale:

1. că va imprasci numai decâtua cetele voluntarilor formate si va impiedecă formarea altor'a;

2. că va desarmă naile de corsari: Enosis, Crete si Paphellenion, seu in totu casulu va opră intrarea loru in porturile elenice;

3. că emigrantilor cretensi nu numai li va da voia de a se intorce a casa, ci si ajutoriulu si scutrea necesaria;

4. că conformu legilor va pedepsì pre acci-a cari au atacatu pre militarii si supusii otomani si va incuviintă o desdaunare drepta familiei acestor victimelor;

5. că de ei incolo va observa o procedere conforma tratatelor sustatorie si dreptul'ui gintiloru;

suscrisulu ambasadoru extraordinaru si ministrul impoteritul alu inaltei Porte, la demandarea majestatei sale imp. a Sultanului, inaltului seu domn, are sê incunoștieze cu parere de rêu pre escelint'a sa ministrul de externe alu Maiestatei sale elenice, că ambasadorul otoman d'in Atena si consilii cari resiedeu in Grecia voru parasi teritoriul elenice, fără amanare.

De ora-ce in urmarea naturale a acestei determinatiuni, raportele comerciali intre Porta si Grecia se voru intreruppe, ambasadorul elen, personalul ambasadurei si alu cancelariei d'in Constantinopole, cum si consilii grecesci d'in imperiulu otomanu, si voru primi passa-pordele.

Supusii ambelor statu respective sê paraseasca tier'a in care lucuesc in terminu de 14 dîle computate de la intrerumperea raportelor si flamura elena de la acestu datu va fi oprita de a intră in porturile otomane.

Primesce s. c. l.

Sciri electrice.

Vien'a, 21 dec. In cercurile ambasadurei francesc se vorbesce, că Russ'a propune poterilor protectorie, ca pentru complanarea conflictului greco-turcescu, poteril'ui tratatul'ui de Parisu sê tienă o conferintă, si spre a se potă executa ide'a acésta, Porta sê fia provocata pentru unu armistitii de trei septembra.

Vien'a, 21 dec. Russ'a propune intrunirea poterilor congresului d'in 1856. Conditioane sunt favoritorie pentru Grecia. Pre semne mai multe e vorba despre o traganare a inimicilor pana la primavera.

Vien'a, 22 dec. Francia este contra unei conferintie ad hoc, se inviesce inse la unu congresu pentru codificarea intregului dreptu europeu.

Vien'a, 23 dec. Intrunirea conferintie in Parisu este ascurata. Conflictul greco-turcescu este singurul obiectu alu pertratarei. Participatori la conferintia sunt tramisii poterilor protectorie precum si ai Austriei, Prusiei si Italiei.

Vien'a, 23 dec. Porta dechiară că conferint'a se poate primi numai pre basea, care va validă numai decâtua celu putinu principiile cele chiare ale dreptului gintiloru.

Triestu, 23 dec. Principele de Muntenegru a sositu aici, si a plecatu fără intardiare la Petrusburgu.

Berolinu, 23 dec. „Provinzialcorrespondenz“ sporea că zelului pentru pace si inteleptiunei guvernelor va succede a impiedecă erumperea inimicilor.

Vien'a, 21 dec. Sentint'a contra fostului consiliariu de tribunalu Schwab s'a enunciata astazi. Schwab este condamnatu pentru inselatiune la inchisorile de 4 ani, cu inchisorile separata de 1 septembra la finea fia cărei diumatate de anu. Acusatulu fiindu morbosu n'a fostu de fatia la enunciarea sentintei.

Proprietariu, redactoru responditoru si editoriu:

ALESANDRU ROMANU.